

LT

<http://www.petraslincevicius.com/about-painting-during-the-journey/>

Apie tapybą kelionėje

Gerbiamo skaitytojo noriu iš karto atsiprašyti, šis tekstas yra ilgesnis nei kiti kelionės užrašai, tačiau, kad ir kaip stengiausi, pasakojimo nesutalpinau į vieną lapą. Netgi mažesniu šriftu rašiau. Taip pat turiu pasiaiškinti, dėl teksto dalių, kurių trūksta: buvo trečiadienis, rugsėjo 30 diena, tą dieną keliavau pėsčiomis namo, skubėdamas pasislėpti nuo lietaus, paslydau sužliugusiame kelyje ir parvirtau ant šono, ant kurio krepšį su rankraščiais nešioju. Dalis jų sušlapo ir perrašinėdamas nebegalėjau atkurti.

Iki namų buvo likę dar devyni kilometrai. Sėdėjau po eglėmis netoli tos vietos, kur būta piliakalnio ir kur yra rasta žalvario papuošalų. Seniausių tame regione. Apie šią vietą visai neseniai sužinojau iš vieno metraštininko. Dabar ši vieta yra nuarta ir beveik sulyginta: ten būta kolūkio žemių. Kas trukdė visiškai sulyginti kalną, tai ant šlaito pastatytas medinis kryželis. Besėdėdamas pamačiau, kad iš už posūkio išlindo žmogelis, taip pat besieškantis, kur pasislėpti nuo lietaus. Visai nenorėjau kompanijos, tačiau nebuvo kur dingti.

Kazimieras iš Ingavangio (prašalaitis) man ir papasakojo apie šį traktatą pavadinimu „Apie tapybą kelionėje“. Aišku jūs paklausite, kaip jis nebijojo tokių dalykų pasakoti nepažįstamajam. Pamatęs, kad rankraščiai sušlapo, tuoj pat ėmiau juos sausinti, gelbėti dar nepažeistus lapus. Taip ir būna, kai pataupai ant rašalo, o būčiau nusipirkęs tą, kuris su laku, dabar turėčiau visus savo rankraščius. Pamatęs mano persipieštas nežinojimo debesies traktato iliustracijas, nemokėdamas skaityti jis palaikė tai ano pasakojimo iliustracijomis.

Taip Petras Antanui atpasakojo apie traktatą, kurį rado bibliotekoje, paslėptą tarp kitos knygos puslapių. Kazimieras jų pokalbio metu už sienos lauke skynė muilažoles, o anie prie atdaro lango įkaušę šnekučiavosi.

(Toliau yra pateikiamas Kazimiero iš Ingavangio nugirsto pokalbio atpasakojimas, kurį jis man pasakojo ir kurį užrašiau rugsėjo 30 dieną, laukiant kol nustos lyti).

„Kiekvienas einam savo kelią ir nešam mintyse esančių vaizdų bagažą. Ir jie būtų šie: vaizdai, kurie išlieka iš paties išgyvento laiko, antrieji, kurie pasirodo kaip kitų žmonių kelionių nuotrupos, ir tretieji – dviejų pirmųjų padariniai (fantazijos).“

Šios dalies pasakojimo užrašo neišliko, bet pamėginsiu ją parašyti iš atminties. Kazimieras kalbėjo kažką panašaus į tai, kad vaizdas yra mintis, o mintis yra toks spalvotas siūlas, aišku, žmogui nematomas. Gija. Jos spalva priklauso nuo vaizdo sukeltos emocijos. Kiekvienas vaizdas esantis galvoje arba traukia atgal, arba padeda eiti pirmyn. Jeigu vaizdas galvoje susijęs su praeitimi ir to vaizdo tikrovė nėra žinoma, tokiu atveju jis stabdo einantįjį, trukdo tiksliai pasirinkti kelią. Tokiais atvejais kelią užkloja rūkas arba kitaip – tankus gijų tinklas, kuris susidaro iš vaizdų/projekcijų į ateitį gausos.

„Dažnai rūkas užėina tuomet, kai gijos iš už nugaros apsunkina ėjimą. Naštos palengvinimą reikia pradėti nuo tų vaizdų, kurie kelia daugiausia nežinios. Tokie vaizdiniai dažnai susiję su ta kelio atkarpa, kurią ėjo jo protėviai. Tokie vaizdai su trukdžiais priverčia abejoti kelio tikslumu, nes šnibžda apie atkarpą, kuri einančiajam nėra žinoma. O žinoti kelią yra labai svarbu.“

... Dalis teksto nėra išlikusi ...

„Šalia debesies reikia apsistoti. Būnant šalia reikia būti tyliai ir ramiai. Elgtis tvarkingai ir santūriai, nedaryti netvarkos. Geriausia yra stengtis į jį nekreipti dėmesio ir užsiimti darbais, kuriems atsirado laiko. Taip debesis supras, kad keliaujantysis jį išsklaidysiąs nepiktavališkai ir dalį rūko prisiimsiąs į savo bagažą. Sustojusysis turi įsileisti mintį, kuri atkeliauja vaizdų pavidalu, ir pasiruošti šią mintį/ vaizdą išgyvendinti. Perkeldamas vaizdo mintis ant drobės turi neįsileisti į galvą pašalinių minčių. Tapantysis turi turėti tik vieną mintį ir ją jausti. Toliau, tai atliekant turi nebūti jokio sąmoningo išvaizdavimo metodo pasirinkimo: jokios paviršinio intelekto neramios ir įmantrios veiklos. Tas, kuris siekia išsivaizduoti turi būti pasidavęs gilesnės minties rodomai kryptčiai, jo transcendentiniam jutimui: tajai „sielos kibirkščiai“, kuri yra susirišusi su amžinosiomis realybėmis. Į šią veiklą reikia įsiterpti ne sutrukdant, o padedant jai. Būti medžiu ir leisti jai būti augintoja: būti kaip namu ir leisti vaizdui būti ūkininku, kuris tame name šeimininkauja. Tokiu būdu pajusi vaizdo realybę.“

„Minties išvaizdavimui reikia drobės kaip pagrindo. Drobė tėra tik pagrindas, tik namas, kuriame gimsta paveikslas ir kuriam jis vėliau yra nereikalingas. Kaip ir žmogaus galva minčiai, kuri vėliau iškeliauja kažkur įgaudama kitą pavidalą. Kelionėje daug drobių nėra patogų neštis. Geriausia turėti vieną. Taip keliaujančiojo ryšuliai bus lengvesni ir jis galės sukurti ilgesnius atstumus. Dėl šių priešasčių keliaujantysis turi nutapytą paveikslą, kai jis išdžiūsta, atsargiai išardyti, nuimti įtemptą drobę ir ją išplauti. Nuplauti dažai nusėda ant indo dugno. Keliaujantysis vandenį turi supilti šalia kelio, o iš nuosėdų sulipinti gumuliuką. Atvaizdas (mintis) jau nebėra kelionės krepšyje (galvoje). Mintis yra išgyventa. Šiuos gumulus keliaujantysis turi palikti ant kelio. Vertingiausia padėti į duobelę ir taip ją uždengti, išlyginti kelią, kad kitam šiuo keliu einant, jis būtų lygesnis.“

Spalio septinta

Iš Kazimiero išgirstas pasakojimas man nedavė ramybės. Pamėginau padaryti vaizdo gumuliukus. Nutapiau prosenelio žieminį paltą ir langą, kuris jamžintas senelių tuoktuvių fotografijoje. Dabar eidamas keliu ieškau tinkamos duobelės. Laikydamas rankoj šį gumuliuką, rodos, iš tikrųjų artimiau suvokiu nutapytus atvaizdus... Nors jis man asmeniškai atrodo kaip ne vaizdo gumuliukas, bet toks gumuliukas, kuris lieka suvirškinus maistą. Aišku, tapybai jaučiu sunkiai apsakomą pagarbą, todėl šį gumuliuką verčiau palyginsiu su akmeniu, kuriame užkonservuojamas vaizdas ir jame įvaizdintos mintys.

Spalio 22

Vakar vėl grįžau namo, aplankiau senolę, užklausu apie tokį Kazimierą iš Ingavangio, maždaug jos metų (pašnekovą Lietuje). Ji jį žinojo. Jį apibūdino taip: amžinas pasakorius ir melagis. Nieko rimto nesitikėk iš jo išgirst. Dabar jau atrenku, kad, galbūt, pamatęs mano drobės ir dažus, greitai sumetė tokį pasakojimą ir dar negana to, apkvailino ir, pamatęs, kad užkibau, paprašė pinigų už papasakojimą. Apsieisime be parašymo, kiek jam jų daviau.

EN

<http://www.petraslincevicius.com/about-painting-during-the-journey/>

About painting during the journey

Dear reader,

first and for most I want to apologize that this script is a bit longer than any other travel notes. No matter how I tried, the story could not be told onto one sheet. I even used smaller font size. I also have to give an account for parts of the text which are missing: it was on Wednesday, September 30th., that day I went home on foot, I was in a hurry to hide from the rain, when I suddenly tripped on the road and fell down, on that side, on which I carry my bag with manuscripts. Some of them got wet and later rewriting them I could not restore them.

Only nine kilometers were left till my home. I sat under fir trees near the place, where there was a mound and where someone found pieces of brass jewelry. The oldest in this region. Just recently I have found out about this place of one chronicler. Now this place is almost razed to the ground: This land belonged to the collective farms. The only thing which prevented the extinction of this mound was wooden cross built on the slope.

While sitting down there I saw the man who came out of the turn. He was also searching where to hide from the rain. The company was not the thing I would want at that time, but there was nowhere to disappear.

Casimir from Ingavangis (drifter) told me about this treatise titled "About painting during the journey". Of course you ask, how he was not afraid to tell such things to a stranger. When I saw that the manuscripts have been exposed to water, I immediately began to dry them, tried to save the undamaged sheets of paper. (So it goes when ones try to save on ink. If I just have bought that one with varnish in it, now all manuscripts would not be damaged.) When he saw my redrawn illustrations of "The Cloud of Unknowing" treatise, not knowing how to read he thought of those pictures as illustrations of the story he knew.

That is how Peter narrated about this treatise to Antanas. He told that it was found in library hidden between pages of another book. Casimir during their conversation was behind the wall outside the inn where soapworts grow, he was reaping them. Those two drunk chatted by open window and did not see Casimir.

(The following is the Casimir's from Ingavangis retelling of overheard conversation, which he told me and which I wrote down on September 30, while waiting for the rain to stop)

"Each one goes their own way and carries own luggage of mental images. There are three types of these images: images which come from one's life. The second type are those which appears as fragments of journeys of others. And the third - after-effects of the first two (fantasies)."

This part of the written story has not survived, but I will try to write it from memory. He said something like this, that image is thought and the thought is like a colored thread. Of course it is invisible to human. The color of the thought depends on the emotions caused by the image. Each image in mind has its own effect: it can pull back, or help to go forward. If the image is associated with the past, and that image's reality is not known, in this case it slows down the traveler, hindering him from choosing the accurate way. In such cases, the fog, or in other words the dense network of threads, which is formed from projections into the future, overlays the pathway.

"Often, this mist goes down when the thread from behind complicates the motion. Easing the burden should be started from the images that pose the greatest uncertainty. Such images are often associated with that part of the road, which one's ancestors were walking. Such images with interferences cause the doubt of the accuracy of the road. They whisper about the part of the pathway, which is not known to the traveler. And knowing of the way is very important."

...This part of the text is missing...

"You need to stay near the mist. Being near it one needs to be quiet and calm, behave neatly and modestly, not to make a mess. In fact, the best way is to try to ignore it and do the work, which is waiting for its completion. In this way the mist will understand that the traveler will scatter it without ill will. The one who stopped must let in oneself the idea, which comes in the form of images and prepare oneself for that idea/image eradication. Transferring the thought with oil paint on the canvas he has to block the entry for other extraneous thoughts. Furthermore, one can not apply any method of conscious choice: no superficial intelligence's turbulent and sophisticated activities. He, who seeks to paint out the image, must be devoted to deeper thought's direction, his transcendent sense: that "spark of the soul", which is connected to eternal realities. One needs to intervene in these activities by not preventing them but by helping: be a tree, and let it be the breeder. Be a house and allow the image to be a farmer, who is the master in that house. In this way you feel the reality of the image."

"To paint out the thought one needs a canvas as a base. The canvas is only a house in which painting is born and which is later unnecessary. Like the idea which is born in a human head, which then go out somewhere and take another shape. Many canvases on the road are not easy to carry. One canvas is the best option. Traveler's bundles will be lighter and one will be able to overcome longer distances. For these reasons, the traveler, who has painted the picture and it dried out, has to carefully dismantle it, remove the canvas from the frame and wash it off. The paint will sunk on the bottom of the utensil. Traveler has to pour water near the road, and from the sediment he has to make a lump. Image is no longer in a traveler's bag. The mind is painted out. These lumps traveler must leave on the road. The best thing is to put them in to pits and make them covered, smooth out the path that the other who may go down this road, would have smoother pathway."

The seventh of October

The story heard from Casimir haunted me. I tried to make these lumps. I painted Great-grandfather' winter coat and a window which is captured in grandparents' wedding photography. Now walking on the pathway, I search for the right pit. When I Hold this lump of the oil paint, seems I closer realize painted images. Although personally to me it seems more like remains of the digest food.

Clearly, I feel mad respect for for painting, so I will better compare this lumps to the stones, in which the image and the thoughts are preserved.

October 22

Yesterday I once more returned back home. I visited grandmother. I asked about the Casimir from Ingavangis (companion in the rain), they both are about the same age. She knew him. She described him as follows: a storyteller and a liar. Do not expect anything serious from him. Now it seems more clearer, that, perhaps, when he saw my canvases and paints, he quickly created the story and even more so, duped and saw that I am hooked up, asked for money for the tale to finish. I won't write, how much I gave to him.

Petras Lincevičius

(b. 1990, Lithuania)

Website: <http://www.petraslincevicius.com/>

LT

2013 – 2015 Vilniaus dailės akademija tapybos magistras

2009 – 2013 Vilniaus dailės akademija tapybos bakalauras

Personalinės parodos

2015 „Tapyba iš istorijos“, LRT galerija, Vilnius, Lithuania;

2014 „Namukas laikui/Pietūs“, M. K. Čiurlionio namai, Vilnius, Lietuva;

2014 „Namai“, Šilavoto kultūros centras, Lietuva;

2013 „Takeliai namo“, Prienų krašto muziejus, Prienai, Lietuva.

Grupinės parodos

2015 Dvyliktojo Šilavoto Davatkyno plenero menininkų paroda „Parafrazės“, Parko galerija, Kaunas, Lietuva;

2015 Baigiamųjų magistro ir bakalauro darbų paroda „Meno celės“, Vilnius, Lietuva;

2015 „Kartos (nesi)kartoja. Antrą kartą“, Meno forma, Kaunas, Lietuva;

2014 „Kitoks mąstymo būdas“, galerija „Stalowa“, Varšuva, Lenkija;

2014 „Kartos (nesi)kartoja“, galerija „Meno forma“, Kaunas, Lietuva;

2014 „10 Šilavoto plenerų“, galerija „Meno parkas“, Kaunas, Lietuva;

2014 „Baltas lapas. Devyniasdešimtųjų vaikai“, galerija „Arka“, Vilnius, Lietuva;

2013 „Jaunieji. Žalia sąmonė- 3, arba „Kaip nesikartoja istorija“, galerija „Meno Parkas“, Kaunas, Lietuva;

2013 Baigiamųjų magistro ir bakalauro darbų paroda „Meno celės“, Vilnius, Lietuva;

2013 „Čia ir nebe“, Marijampolės kultūros centras, O.B. Stankūnienės menų galerija, Lietuva;

2012 „Jatrofobijos koridorius“, Vilniaus universiteto medicinos fakultetas, Vilnius, Lietuva;

2011 Tarptautinės tapybos dirbtuvės „Sights of Vilnius“, Rotušė, Vilnius, Lietuva;

2011 „Jaunieji tapytojai Justinui Vienožinskiui“, Rokiškio rajono muziejus, Rokiškis, Lietuva;

2011 „Kirpykla“, galerija „Meno Parkas“, Kaunas, Lietuva.

Kita

2014 Filmo „Rūsysis“ paveikslų dailininkas

Plenerai

2015 „Parafrazės“, Šilavoto Davatkynas“, Šilavotas, Prienų raj., Lietuva;

2014 „Slenkstis“, „Šilavoto Davatkynas“, Šilavotas, Prienų raj., Lietuva;

2013 „Gyvenimas Dievui“, „Šilavoto Davatkynas“, Šilavotas, Prienų raj., Lietuva;
2012 „Vizijos iš kuparo“, „Šilavoto Davatkynas“, Šilavotas, Prienų raj., Lietuva;
2011 „Paklydėliai“, „Šilavoto Davatkynas“, Šilavotas, Prienų raj., Lietuva;
2010 „Takai“, „Šilavoto Davatkynas“, Šilavotas, Prienų raj., Lietuva;
2009 „Rūkas“, „Šilavoto Davatkynas“, Šilavotas, Prienų raj., Lietuva;
2008 „Paralelinės Realybės“, „Šilavoto Davatkynas“, Šilavotas, Prienų raj., Lietuva;
2007 „Tyla“, „Šilavoto Davatkynas“, Šilavotas, Prienų raj., Lietuva

Apdovanojimai

2015 Geriausias „ArtVilnius'15“ jaunasis menininkas iki 35 m.

EN

Personal Exhibitions

2015 "Painting from history" Lithuanian National Radio and Television (LRT), Vilnius, Lithuania;
2014 "Home" Šilavotas Cultural Center, Šilavotas, Prienai region, Lithuania;
2013 "Pathways home" The Museum of Prienai Region, Prienai, Lithuania

Group Exhibitions

2015 "Paraphrases" (Exhibition of works created during plain-air in Šilavotas' Davatkynas), Parkas gallery, Kaunas, Lithuania;
2015 "Final Master and Bachelor Degree Works Exhibition "Art Cells 2013", Vilnius, Lithuania;
2015 "Generations (do not) repeat. Once again", Meno forma gallery, Kaunas, Lithuania;
2014 "The Other Thinking", Stalowa gallery, Warsaw, Poland;
2014 „Generations (do not) repeat“, Meno forma Gallery, Kaunas, Lithuania;
2014 „10 Plein-air of Šilavotas“, Meno parkas Gallery, Kaunas, Lithuania;
2014 „White sheet of paper. 90's Kids“, Arka Gallery, Vilnius, Lithuania;
2013 The Young. Green Consciousness-3, or "How The History Is Not Repeating", Meno Parkas Gallery, Kaunas, Lithuania;
2013 "Final Master and Bachelor Degree Works Exhibition "Art Cells 2013", Vilnius, Lithuania;
2013 "Here And No Longer", Marijampole Cultural Center, Lithuania;
2012 "Corridor Of Iatrophobia", Vilnius University Faculty of Medicine, Vilnius, Lithuania;
2011 International workshop "Signs of Vilnius", Town Hall, Vilnius, Lithuania;
2011 "Young Painters to Justinas Vienožinskis", Rokiškis Region Museum, Rokiškis, Lithuania;

Other

2014 creator of the paintings used in movie "Rusys"

Plein-airs

2015 Plain-air "Paraphrases", Silavotas, Prienai region, Lithuania;

2014 Plain-air "TheThreshold", Silavotas;

2013 Plain-air "Life in God", Silavotas;

2012 Plain-air "Visions from the chest", Šilavotas;

2011 Plain-air "Lost", Šilavotas;

2010 Pain-air "Paths", Šilavotas;

2009 Pain-air "Mist", Šilavotas;

2008 Pain-air "Parallel Realities", Šilavotas;

2007 Plain-air "Silence" Šilavotas;

Honors & Awards

International contemporary art fair ArtVilnius'15

The Best ArtVilnius'15 Young Artist, under 35. Presented by Vilnius Art Academy exhibition halls "Titanikas".